
مطالعه موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس

امید صفری^{۱*}، میثم احمدی راد^۲

ص.ص: ۲۰-۱۱

تاریخ دریافت: ۹۶/۱۰/۱۶

تاریخ تصویب: ۹۷/۰۴/۲۸

چکیده

هدف این تحقیق مطالعه موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس است. جامعه آماری تحقیق شامل مسئولان حوزه صنعت، سرمایه گذاران حوزه ورزش، مدیران ورزش و نخبگان ورزش استان فارس به تعداد ۲۴۵ نفر بودند که طبق جدول برآورد حجم نمونه مورگان ۱۵۰ نفر آنها به عنوان نمونه و به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه محقق ساخته ای با هفت مؤلفه اصلی و ۲۴ سؤال استفاده شد. برای تحلیل داده ها از شاخص های امار توصیفی، ضریب همبستگی پیرسون، رگرسیون و آزمون رتبه ای فریدمن استفاده شد. نتیجه آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین موانع اقتصادی، موانع اطلاعاتی و بازار سرمایه، مدیریتی، قانونی و حقوقی، فرهنگی و اجتماعی، حمایتی و تشویقی و سیاسی با مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معنادار وجود دارد. نتایج تحقیق نیز نشان داد سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان به ترتیب با موانع اقتصادی، اطلاعاتی و بازار سرمایه، مدیریتی، قانونی و حقوقی، فرهنگی و اجتماعی، حمایتی و تشویقی، و سیاسی مواجه است. یافتن راهکارهایی برای حل این مشکلات می تواند موجب سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان شود.

واژه‌های کلیدی: ورزش، سرمایه گذاری، موانع سرمایه گذاری، بخش خصوصی، استان فارس.

^{۱*} . کارشناس ارشد رفتار حرکتی، از دانشگاه تهران

^۲ ایمیل نویسنده مسئول: omidsafari11@yahoo.com

مقدمه

ورزش در دنیای صنعتی از عوامل موثر بر بهره وری ملی هر کشور به شمار آمده و بر رونق اقتصادی کشورها اثر گذار است. از جمله اثرات مستقیم و غیر مستقیم ورزش می توان به مواردی هم چون مشارکت در ورزش و تأثیر بر هزینه خانوار، صادرات و وادرات، اشتغال، جذب گردشگر و حامیان مالی، ایجاد اماکن و تسهیلات، پوشش رسانه‌ای، ارتقای سلامت و کاهش هزینه‌های درمانی اشاره کرد. هم چنین سرمایه گذاری‌های ورزشی از جمله اثرات مهم مستقیم اقتصادی صنعت ورزش به شمار می آیند (۱). به دنبال سرمایه گذاری در ورزش میزان اشتغال مستقیم و غیرمستقیم نیز افزایش می یابد و در کنار آن امکان جذب درآمد از طریق برگزاری مسابقات بین المللی، جذب گردشگران و سطح سلامت و بهداشت جسمی و روانی جامعه افزایش می یابد. مشارکت بخش خصوصی را می توان از جمله اثر بخش ترین راهبردهای دستیابی به اقتصاد پویا دانست. به کارگیری سرمایه بخش خصوصی و اجرای راهکارهای پیش بینی شده روند مطلوبی در تربیت بدنی کشور نداشته و سرمایه گذاری قابل توجهی انجام نشده است (۲).

خصوصی سازی از جمله اثربخش ترین و ضروری ترین راهبردهای دستیابی به صنعت و اقتصاد مرفعی و پویاست که حصول دستاوردهای آن منوط به ایجاد زیرساخت ها و بنیان های مستحکم اقتصادی، سیاسی و اجتماعی و به کارگیری رویکرد و شیوه های علمی است. با توجه به اینکه در ایران به حمایت های مردمی و سرمایه گذاری بخش خصوصی به عنوان منابع مالی ورزش کمتر بها داده شده و از آنجایی که منابع دولت به منظور ایجاد فرصت شغلی و اشتغال کافی نیست، برای تأمین سرمایه گذاری مطلوب، مشارکت بخش خصوصی ضروری است، از اینرو هرگونه سیاست گذاری و وضع قوانین و مقررات از طرف دولت به طور عام می تواند موجب تشویق بخش خصوصی در سرمایه گذاری و تولید و در نتیجه اشتغال شود (۳). توسعه بخش خصوصی برای دستیابی به اهداف توسعه و کاهش فقر ضروری است، اما در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، توسعه بخش خصوصی به عنوان عامل رشد در ثروت ملی، بهبود کیفیت خدمات و افزایش تنوع فرصت های شغلی در نظر گرفته شده است (۱۲). از عوامل ضعف بخش دولتی به عملکرد ناکارآمد و بهره وری پایین، کیفیت پایین خدمات و کالاها، فقدان مهارت های مدیریتی، عدم پاسخگویی به مردم، وجود اهداف چندگانه و متضاد و فساد مالی می توان اشاره کرد (۱۳). در جهان امروز ورزش از یک تفنن صرف به صنعتی پررونق تبدیل شده و حجم بالایی از سرمایه گذاری ها را در خود جای داده است (۱۴).

سهم ورزش در اقتصاد ملی، رابطه مستقیم و مثبتی با میزان سرمایه گذاری انجام شده در بخش ورزش دارد. در کشورهای توسعه یافته همچون ایتالیا، انگلستان و آلمان سهم ورزش در تولید ناخالص ملی به ترتیب ۲ درصد، ۱/۷ درصد و ۱/۴ درصد است در حالی که در کشورمان این سهم فقط ۰/۳۸ درصد اعلام شده است (۴). به دنبال سرمایه گذاری در ورزش، میزان اشتغال مستقیم و غیرمستقیم نیز افزایش می یابد و در کنار آن امکان جذب درآمد از طریق برگزاری مسابقات بین المللی و جذب گردشگران بیشتر می شود و سطح سلامت و بهداشت جسمی و روانی جامعه ارتقاء می یابد (۵). تحقیقات نشان می

دهد که دولت استرالیا برای ارتقای سطح سلامتی مردم و حمایت از ورزش قهرمانی در ۱۳ سال ۲۰۰۵ بالغ بر ۱۵۵ میلیارد دلار صرف سرمایه گذاری های ورزشی کرده است (۶). تحقیقات اولیو (۲۰۰۳) حاکی است که از سال ۱۹۹۵ تا کنون، انگلستان با سرمایه گذاری در بیش از ۲۵۰۰ پروژه ورزشی، بیش از ۲۵۰ میلیون پوند مستقیماً در ورزش کشور سرمایه گذاری کرده است. راهبرد سرمایه گذاری در انگلستان به عنوان مکملی برای هدف کلی، یعنی افزایش میزان مشارکت افراد در ورزش و اوقات فراغت مردم کشورش به کار می رود. گرایش رو به رشد ورزش در جوامع، یکی از فرصت های مناسب جهت سرمایه گذاری های خصوصی در هر کشوری سرمایه گذاری های ورزشی می باشد. به دنبال سرمایه گذاری در ورزش میزان اشتغال مستقیم و غیرمستقیم نیز افزایش می یابد و در کنار آن امکان جذب درآمد از طریق برگزاری مسابقات بین المللی، جذب گردشگران و سطح سلامت و بهداشت جسمی و روانی جامعه افزایش می یابد. همچنین بر اساس یافته های تحقیقات دیگر، زیرساخت های فیزیکی و سرمایه گذاری ای صورت گرفته در این راستا رابطه مثبتی با اقتصاد ورزشی دارند (۴).

با توجه به اینکه در کشور و استان فارس، میزان سرمایه گذاری دولت در بخش ورزش، متناسب با رشد جمعیت جامعه و متقاضیان ورزش نیست و چنانچه همین روند در آینده ادامه یابد، میزان کمبودها بیشتر آشکار می شود. یک راه حل برای این مساله سرمایه گذاری بخش خصوصی در این زمینه می باشد که از این طریق از منابع و امکانات موجود بهره برداری کارآمدتری به عمل آید، کارایی فعالیت ها گسترش پیدا کند، تجهیز منابع مالی افزایش یابد، درآمدزایی دولت افزایش یافته و موجبات ارتقا و کارایی و رشد اقتصادی فراهم شود. با توجه به اینکه در ایران به حمایت های مردمی و سرمایه گذاری بخش خصوصی به عنوان منابع مالی ورزش کمتر اهمیت داده شده و از آنجایی که منابع دولت برای ایجاد فرصت شغلی و اشتغال کافی نیست، برای تأمین سرمایه گذاری مطلوب، مشارکت بخش خصوصی ضروری است. این در حالی است که با استناد به نتایج تحقیقات صورت گرفته، به کارگیری سرمایه بخش خصوصی و اجرای راهکارهای پیش بینی شده روند مطلوبی در تربیت بدنی کشور ندارد و در جهت تولید وسایل و خدمات ورزشی سرمایه گذاری مهمی انجام نشده است. بنابراین با استناد به نتایج تحقیقات مذکور مبنی بر میزان کم سرمایه گذاری بخش خصوصی در استان فارس، این پژوهش سعی دارد موانع سرمایه گذاری بخش خصوصی در ورزش استان را مورد بررسی قرار داده، تا به این سؤالات پاسخ دهد: چه ارتباطی بین موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس وجود دارد؟ کدامیک از موانع، از نظر صاحبان سرمایه از اهمیت بالاتری برخوردار هستند؟

روش تحقیق

این تحقیق از نوع تحقیقات توصیفی-همبستگی بوده است زیرا که، محقق به دنبال یافتن رابطه بین موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس بوده است. در این تحقیق متغیر پیش بین شامل موانع سرمایه گذاری (موانع اقتصادی، موانع اطلاعاتی و بازار سرمایه، موانع مدیریتی، موانع قانونی و حقوقی، موانع فرهنگی و اجتماعی، موانع حمایتی و تشویقی و موانع سیاسی) و

متغیر ملاک نیز شامل سرمایه گذاری یا مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس بوده است. جامعه آماری پژوهش ۲۴۵ نفر از مدیران و کارشناسان اداره کل ورزش و جوانان، مالکان باشگاه‌ها و موسسات خصوصی استان فارس بوده که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده ۱۵۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه محقق ساخته ۴۲ سوالی بود. به منظور تعیین ویژگی روایی پرسشنامه در این تحقیق، پرسشنامه به تایید ۱۵ نفر از استادان دانشگاه و متخصصان و اساتید محترم گروه تربیت بدنی، مدیران و دست اندرکاران ورزش با ارائه نظرات خود و انجام اصلاحاتی در خصوص نگارش، تجانس سؤالات با اهداف تحقیق، تعداد سؤالات و پیشنهادات اصلاحی خود روایی محتوایی آن را بررسی و تایید کردند. برای روایی سازه پرسشنامه از تحلیل عاملی اکتشافی استفاده شد. نتایج این آزمون بر اساس روش چرخش واریماکس نشان دهنده شناسایی گویه ها روی ۱۱ عامل بود که در مجموع ۸۲/۱۹ درصد واریانس داده ها را پوشش دادند و فقط ۱۷/۱۱ درصد داده ها شناسایی نشدند. همچنین از طریق تحلیل عاملی تأییدی، صحت حیطة بندی مؤلفه های هشت گانه تحقیق تأیید شد ($KMO = 0/731$). آزمون های کفایت اندازه نمونه گیری KMO و آزمون کرویت بارتلت نیز نشان دادند داده های جمع آوری شده از طریق پرسشنامه برای انجام تحلیل عاملی مناسب اند. سپس، به منظور محاسبه پایایی ابزار تحقیق، ۳۱ پرسشنامه بین آزمودنی هایی که در تحقیق اصلی نیز شرکت داده نشدند، توزیع و جمع آوری شد که با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ میزان پایایی آن برابر ۰/۹۱۵۳ به دست آمد. برای سنجش پایایی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است. روش آلفای کرونباخ محاسبه شد که عدد ۰/۹۱۵۳ بدست آمد و این عدد نشان دهنده آن است که پرسشنامه مورد استفاده، از قابلیت اعتماد و یا به عبارت دیگر از پایایی لازم برخوردار می باشد. روش تحلیل داده ها بدین صورت بوده است که ابتدا از آمار توصیفی برای توصیف اطلاعات مربوط به سن، جنسیت، میزان تحصیلات از شاخص های مرکزی، نمایش داده ها، رسم نمودارها و فراوانی استفاده شده است. سپس فرضیه های تحقیق به کمک روش های آمار استنباطی در سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ مورد بررسی قرار گرفت که در این مرحله، ابتدا نرمال بودن توزیع با آزمون کلموگروف - اسمیرنوف مورد ارزیابی قرار گرفت. از آمار استنباطی شامل ضریب همبستگی برای بررسی رابطه بین متغیرها و از آزمون رگرسیون جهت بررسی تاثیر متغیرها بر یکدیگر جهت آزمون فرضیات تحقیق استفاده می شود.

یافته های تحقیق

نتایج توصیفی این پژوهش نشان داد که بیشترین فراوانی مربوط به سن افراد در رده سنی بالاتر از ۵۰ سال با ۵۰ نفر معادل (۳۳/۳٪) و کمترین فراوانی مربوط به سن در رده سنی زیر ۳۰ سال با ۱۶ نفر معادل (۱۰/۷٪) مشاهده شد. از ۱۵۰ نفر مورد مطالعه در تحقیق حاضر ۱۲۳ نفر معادل (۸۲٪) از پاسخ دهندگان مرد بوده و ۲۷ نفر معادل (۱۸٪) آنها زن بوده اند. آمار نشان داد اکثریت افراد شرکت کننده در تحقیق حاضر مرد بوده اند.

نتایج حاصل از جدول ۱. نشان می دهد که بین همه موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس یک رابطه منفی و معنادار وجود دارد. که نشان دهنده ارتباط معکوس بین این دو متغیر می باشد. به طوری که بین موانع اقتصادی و مشارکت بخش خصوصی بیشترین ارتباط معکوس و بین موانع سیاسی و مشارکت بخش خصوصی کمترین ارتباط معکوس وجود داشت.

جدول ۱. نتایج آزمون پیرسون در خصوص رابطه بین موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس

Sig	r	متغیرها
۰/۰۰۱	-۰/۷۰	موانع اقتصادی و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس
۰/۰۰۱	-۰/۶۶	موانع اطلاعاتی و بازار سرمایه و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس
۰/۰۰۱	-۰/۶۸	موانع مدیریتی و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس
۰/۰۰۱	-۰/۶۰۸	موانع قانونی و حقوقی و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس
۰/۰۰۱	-۰/۵۹۷	موانع فرهنگی و اجتماعی و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس
۰/۰۰۱	-۰/۶۰۹	موانع حمایتی و تشویقی و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس
۰/۰۰۱	-۰/۵۹۸	موانع سیاسی و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس

نتایج حاصل از جدول ۲. نشان دهنده قابلیت پیش بینی میزان سرمایه گذاری در ورزش استان از طریق موانع سرمایه گذاری است که در جدول زیر آمده است:

جدول ۲. معنادار بودن ضرایب رگرسیونی قابلیت پیش بینی میزان سرمایه گذاری از طریق موانع سرمایه گذاری در ورزش استان

سطح معنی داری	آماره t	ضریب استاندارد شده	ضریب استاندارد نشده		
		β	انحراف معیار	B	
۰/۰۱۵ ۰/۰۰۱	۲/۴۵۵ ۱۱/۹۶۰	-۰/۷۰۱	۰/۲۳۹ ۰/۰۷۰	۰/۷۲۰ -۰/۸۳۶	عدد ثابت (C) موانع اقتصادی
۰/۰۰۱ ۰/۰۰۱	۹/۴۲۲ ۱۰/۸۳۶	-۰/۶۶۵	۰/۲۰۹ ۰/۰۴۷	۱/۹۶۸ -۰/۵۱۲	عدد ثابت (C) موانع اطلاعاتی و بازار سرمایه
۰/۰۰۱ ۰/۰۰۱	۵/۱۸۹ ۱۱/۴۲۸	-۰/۶۸۵	۰/۲۵۴ ۰/۰۵۸	۱/۳۲۱ -۰/۶۶۰	عدد ثابت (C) موانع مدیریتی
۰/۰۰۱ ۰/۰۰۱	۶/۸۱۲ ۹/۳۲۵	-۰/۶۰۸	۰/۲۶۲ ۰/۰۶۴	۱/۷۸۵ -۰/۵۹۷	عدد ثابت (C) موانع قانونی و حقوقی

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از تحقیق بیانگر آن بود که بین موانع اقتصادی سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معناداری وجود دارد. که این ضریب منفی بدلیل ارتباط معکوسی است که بین موانع اقتصادی و میزان سرمایه گذاری در ورزش استان داشته است. این یافته ها با نتایج تحقیقات رضوی (۱۳۸۳)، مهدوی (۱۳۸۳)، قره باقی (۱۳۸۹)، مرادی چالشتری (۱۳۹۰)، میرکتولی و مدانلو (۱۳۹۰) و خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی دارد (۳، ۸، ۵، ۷، ۹). یکی از الزامات مهم برای تشویق مشارکت بخش غیردولتی فراهم کردن امنیت اقتصادی و به تبع آن امنیت سرمایه گذاری است. دارنده سرمایه هنگام تصمیم گیری برای سرمایه گذاری به دو موضوع اطمینان از سودآوری و اطمینان از عدم تعرض به سرمایه اش نیاز دارد. همان گونه که ملاحظه می شود، برخی از موانع اقتصادی در این تحقیق به وضعیت اقتصاد کشور، برخی به وضعیت اقتصاد استان و برخی نیز به خود صنعت ورزش مربوط است؛ از این رو به نظر می رسد تلاش برای برطرف کردن یا کاهش اثرات آن ها بر سرمایه گذاری بخش خصوصی می تواند زمینه ورود این بخش به ورزش استان را تسهیل نماید. نتایج تحقیق نیز نشان داد که بین مانع مؤلفه اطلاع رسانی و بازار سرمایه برای سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معناداری وجود دارد. این یافته ها با نتایج تحقیق رضوی (۱۳۸۳)، مهدوی (۱۳۸۳)، قره باقی (۱۳۸۹)، مرادی چالشتری (۱۳۹۰)، میرکتولی و مدانلو (۱۳۹۰) و خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی دارد (۳، ۸، ۵، ۷، ۹). وجود بازار سرمایه قانونمند به شفافیت و روان شدن فعالیت های سرمایه گذاری کمک می کند. از سوی دیگر، برای ایجاد امنیت سرمایه گذاری باید اطلاعات بازرگانی، مالی، پولی و اقتصادی به صورت روشن و دقیق در اختیار مردم و دستاندرکاران قرار گیرد. در این خصوص، نه تنها اطلاعات و آمار باید دقیق و صحیح باشند، بلکه باید به روز شوند و به آسانی در اختیار متقاضیان قرار گیرند. موانع شناسایی شده در مورد اطلاع رسانی و بازار سرمایه را در این تحقیق میتوان به حوزه های شناخت سرمایه گذاران از صنعت ورزش و زیرمجموعه های آن، دانش مربوط به نحوه سرمایه گذاری در ورزش و شیوه های اطلاع رسانی حوزه های مرتبط در این زمینه تقسیم بندی کرد؛ از این رو، به نظر می رسد بتوان با اتخاذ راهکارهایی در این حوزه، آگاهی و بستر اطلاعاتی لازم را برای حضور و مشارکت سرمایه گذاران در ورزش هموارتر نمود.

نتایج تحقیق همچنین نشان داد که بین موانع مؤلفه مدیریتی سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معناداری وجود دارد. این یافته ها با نتایج تحقیقات رضوی (۱۳۸۳)، مهدوی (۱۳۸۳)، قره باقی (۱۳۸۹)، مرادی چالشتری (۱۳۹۰)، میرکتولی و مدانلو (۱۳۹۰) و خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی دارد (۳، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱). ورود و مشارکت بخش خصوصی برای سرمایه گذاری در ورزش زمانی می تواند با موفقیت همراه باشد که بخش های ذی ربط خط مشی های مناسبی برای آن تدوین و به درستی اجرا کنند. موانع مدیریتی سرمایه گذاری و

مشارکت بخش خصوصی را می توان به مواردی مانند تدوین برنامه، درک مشترک بین دست اندرکاران آن، شیوه اجرا، هماهنگی بین سازمان های ذی ربط و نظارت بر آن در نظر گرفت؛ از این رو، اگر مشکلات و موانع این فرآیند به درستی شناسایی و مراحل آن به درستی مدیریت شود، به نظر می رسد که می تواند زمینه جذب آسان تر سرمایه گذاران بخش خصوصی را در ورزش میسر سازد.

نتایج تحقیق نشان داد که بین موانع مؤلفه قانونی و حقوقی سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معناداری وجود دارد. این یافته ها با نتایج تحقیقات رضوی (۱۳۸۳)، مهدوی (۱۳۸۳)، قره باقی (۱۳۸۹)، مرادی چالستری (۱۳۹۰)، میرکتولی و مدانلو (۱۳۹۰) و خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی دارد ((۳،۷،۸،۹،۱۰،۱۱)). از دیدگاه صاحب نظران، حاکمیت قانون در افزایش سرمایه گذاری خصوصی نقش دارد و فساد تأثیر منفی بر آن می گذارد. همچنین، حقوق و آزادی های مدنی بر سرمایه گذاری بخش خصوصی بسیار مؤثر دانسته شده اند. موانع شناسایی شده در مورد سرمایه گذاری بخش خصوصی را می توان به کمبود قوانین موجود، قوانین حمایتی، سازکارهای قانونی و نقش و حضور دولت تقسیم نمود؛ از این رو به نظر می رسد اگر این موانع برطرف شوند، سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان توسط سرمایه گذاران با اطمینان خاطر و امنیت بیشتری امکانپذیر شود.

نتایج تحقیق نشان داد که بین موانع مؤلفه فرهنگی و اجتماعی سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معناداری وجود دارد. این یافته ها با نتایج تحقیقات رضوی (۱۳۸۳)، مهدوی (۱۳۸۳)، قره باقی (۱۳۸۹)، مرادی چالستری (۱۳۹۰)، میرکتولی و مدانلو (۱۳۹۰) و خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی دارد ((۳،۷،۸،۹،۱۰،۱۱)). به لحاظ فرهنگی، پی بردن جامعه به مفهوم سرمایه به عنوان عامل حرکت دهنده اقتصاد می تواند به نفی مفهوم سرمایه گذاری منجر شود و دفاع از سرمایه گذاری با مقاومت مواجه خواهد شد. اگر موضوعاتی همچون سرمایه گذاری های مولد در افکار جامعه از نظر مزایا و نتایج آن ها به عنوان ارزش بیان شود و رابطه پیوسته و نزدیک میان توسعه و نظام اقتصادی و همچنین سرمایه گذاری در نظام فکری افراد و جامعه وجود داشته باشد، فضای فرهنگی جامعه برای سرمایه گذاری مساعد شده، موجب اعتماد به نفس سرمایه گذاران و مدیران خواهد شد. موانع فرهنگی و اجتماعی مطرح شده در این تحقیق حول و حوش اهمیت سرمایه گذاری در ورزش، اعتماد عمومی به سرمایه گذاری در ورزش و مسائل خصوصی سازی در این زمینه دور می زند؛ از این رو، با وجود زمانبر بودن کارهای فرهنگی، به نظر می رسد بتوان با اتخاذ راه کارهایی مناسب و طی برنامه های کوتاه مدت و بلندمدت به ارتقای فرهنگ سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در حوزه ورزش استان کمک نمود.

نتایج تحقیق نشان داد که بین موانع مؤلفه حمایتی و تشویقی سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معناداری وجود دارد. این یافته ها با نتایج تحقیقات رضوی (۱۳۸۳)، مهدوی (۱۳۸۳)، قره باقی (۱۳۸۹)، مرادی چالستری (۱۳۹۰)، میرکتولی و مدانلو

(۱۳۹۰) و خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی دارد ((۳،۷،۸،۹،۱۰،۱۱)). نبود نظام انگیزشی مناسب برای سرمایه گذاری در ورزش، عدم تخصیص تسهیلات مناسب به بخش خصوصی در کارگروه اشتغال و سرمایه گذاری استان برای سرمایه گذاری در ورزش، نبود مشوق ها و حمایت های مالیاتی مناسب برای سرمایه گذاری در ورزش شناسایی و رتبه بندی شدند.

نتایج تحقیق نشان داد که بین موانع مؤلفه سیاسی سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس ارتباط منفی و معناداری وجود دارد. این یافته ها با نتایج تحقیقات رضوی (۱۳۸۳)، مهدوی (۱۳۸۳)، قره باقی (۱۳۸۹)، مرادی چالشتری (۱۳۹۰)، میرکتولی و مدانلو (۱۳۹۰) و خسروی زاده و همکاران (۱۳۹۳) همخوانی دارد ((۳،۷،۸،۹،۱۰،۱۱)). سرمایه گذار اگر احساس کند نظام حاکم بر جامعه دچار دودستگی شده یا اقتدار لازم برای تسلط بر ناآرامی ها و فشارها را ندارد، به سرعت از محیط خارج می شود و به کشوری روی می آورد که میزبان مناسب تری است. سیاستگذاری و تصویب قوانین و اقدام برای ایجاد امنیت سیاسی و جلوگیری از تنش ها به ایجاد انگیزه سرمایه گذاری کمک خواهد کرد. سرمایه گذاری خصوصی به شدت تحت تأثیر خطر سلب مالکیت، درجه آزادی شهروندی و دیوانسالاری و همچنین ثبات رهبری سیاسی، خطر بروز جنگ داخلی و بی اعتنائی به قراردادهای قرار دارد. موانع سیاسی سرمایه گذاری بخش خصوصی در این تحقیق در زمینه رانت افراد و برخی گروه ها و همچنین برخی جریانهای سیاسی است؛ از این رو، با وجود دشواری کار در این زمینه و تحت الشعاع قرار گرفتن بسیاری از امور و فعلیتهای از جریانهای سیاسی و گروهی، به نظر می رسد اگر حوزه ورزش تحت تأثیر این گونه مسائل نباشد، سرمایه گذاران می توانند با امنیت و اطمینان خاطر بیشتری به سرمایه گذاری و مشارکت در ورزش استان مبادرت کنند. در واقع، ورود و توسعه سرمایه گذاری بخش خصوصی در بخش های مختلف اقتصادی به طور عمده به وجود یا نبود سود اقتصادی، وجود امنیت و اعتماد به آینده سیاسی و اقتصادی، وجود زیرساخت های اولیه در بخش های مختلف اقتصادی و انتظار وجود بازار بستگی دارد. در مجموع، همان گونه که ملاحظه می شود به ترتیب مؤلفه های اقتصادی، اطلاعاتی و بازار سرمایه، مدیریتی، قانونی و حقوقی، فرهنگی و اجتماعی، حمایتی و تشویقی، و سیاسی به عنوان موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان گزارش شده اند؛ بنابراین، شایسته است که مسئولان و دستاندرکاران با یافتن راهکارهایی مناسب به حل این مشکلات مبادرت کنند تا زمینه و بسترهای لازم برای سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فراهم و به رشد و توسعه بیشتر آن در ابعاد و جنبه های همگانی، تعلیم و تربیتی، قهرمانی، و حرفه ای منجر شود. به نظر می رسد برطرف کردن این موانع بر حسب اولویت گزارش شده، می تواند زمینه ورود سرمایه گذاران بخش خصوصی را به عرصه ورزش آسان تر کند تا ورزش استان از این توان بالقوه بهره مند شود.

پیشنهادات

با توجه به یافته های تحقیق و براساس موانع مدیریتی از دیدگاه مدیران ورزشی، ورزشکاران، توصیه می شود بسترهای مدیریتی مناسب برای سرمایه گذاری بخش خصوصی در ورزش شامل مواردی که در

پی می‌آید، فراهم شود. تدوین اهداف جامع و راهبردی مرتبط با خصوصی سازی در حوزه ورزش، تهیه برنامه در زمینه نحوه استفاده از تسهیلات بانکی ارائه شده در حوزه ورزش، تصمیم‌گیری قاطع در زمینه خصوصی سازی و موارد قابل واگذاری در ورزش، ایجاد سیستم نظارتی قوی، کارآمد و اثربخش به منظور تحقق اهداف قابل انتظار، از بین بردن ساختارهای غیرمنعطف و متعصب و مانع و انجام اصلاحات ساختاری با رویکرد کاهش تصدیگری دولت، ایجاد آمادگی در دولت برای خصوصی سازی.

منابع

۱. اقبالی، علیرضا، حمیدرضا حلافی و گسگری، ریحانه (۱۳۸۳)، بررسی میان مخارج دولت و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، سال چهارم، شماره ۱۲
۲. امیری مجتبی، نیری شهرزاد، مرجان صفاری؛ فاطمه دلیری راغب (۱۳۹۲)، تبیین و اولویت‌بندی موانع فراروی خصوصی سازی و مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش، نشریه مدیریت ورزشی، مقاله ۵، دوره ۵، شماره ۴، زمستان، صفحه ۸۳-۱۰
۳. رضوی، سیدمحمد حسین (۱۳۸۳). تحلیل سیاست خصوصی سازی در ورزش کشور با تاکید بر ورزش قهرمانی. رساله دکتری، دانشگاه تهران.
۴. کارگر غلامعلی، ظریفی مجتبی، علیزاده نوراله (۱۳۹۰). مشارکت بخش خصوصی در توسعه باشگاه‌ها و تفریحات ورزشی با تاکید بر اشتغال‌زایی، همایش ملی تفریحات ورزشی: تفریح سالم- شهر سالم (اقتصاد و تفریحات ورزشی)؛ دوم و سوم آذر؛ تهران: سازمان ورزش و اداره کل مطالعات فرهنگی اجتماعی شهرداری تهران. ص ۱۳
۵. کشاورز لقمان؛ ابوالفضل فراهانی؛ یگانه موسوی جهرمی؛ فاتح فرازبانی (۱۳۹۵)، عوامل تاثیر گذار بر رفتار بخش خصوصی جهت سرمایه‌گذاری در ورزش حرفه‌ای و ارائه الگو، مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش، مقاله ۴، دوره ۲، شماره ۸، زمستان ۱۳۹۴، صفحه ۴۵-۵۶
۶. سلیمانی مجتبی، کشگر سارا، کارگر غلامعلی (۱۳۹۰). بررسی نقش برنامه خصوصی سازی در توسعه ورزش‌های همگانی از دیدگاه کارشناسان. همایش ملی تفریحات ورزشی: تفریح سالم- شهر سالم (اقتصاد و تفریحات ورزشی)؛ دوم و سوم آذر؛ تهران: سازمان ورزش و اداره کل مطالعات فرهنگی اجتماعی شهرداری تهران. ص ۲۳
۷. مهدوی عبدالحمید (۱۳۸۳). بررسی فرآیند خصوصی سازی در توسعه ورزش کشور و روش‌های تقویت آن. طرح پژوهشی. سازمان تربیت بدنی.
۸. قره‌باقی حسن (۱۳۸۹). بررسی چالش‌ها و موانع توسعه خصوصی سازی باشگاه‌های فوتبال ایران. رساله دکتری دانشگاه تربیت مدرس.
۹. مرادی چالشتی جواد، محمدرضا مرادی چالشتی (۱۳۹۰). بررسی موانع ساختاری اثرگذار بر جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی در صنعت فوتبال جمهوری اسلامی ایران. ششمین همایش ملی دانشجویان

تربیت بدنی و علوم ورزشی ایران (مدیریت ورزشی)؛ ۲۴ و ۲۵ آذر؛ تهران: پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری. ص ۷۵

۱۰. میرکتولی جعفر، مدانلو جویباری مسعود (۱۳۹۰). بررسی و شناسایی زمینه ها و فرصت های سرمایه گذاری در شهر: مطالعه موردی شهر گرگان، اولین کنفرانس اقتصاد شهری.

۱۱. خسروی زاده، اسفندیار، بهرامی، علیرضا و حقدادی، عابد (۱۳۹۳). موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان مرکزی، مطالعات مدیریت ورزشی، شماره ۲۴، مرداد و شهریور، ص ۲۲۲-۲۲۷.

12. Fujii Takao, Hiraga Kazuki, Kozuka Masafumi (2013), Effects of public investment on sectoral private investment: A factor augmented VAR approach, Journal of the Japanese and International Economies, Volume 27, Pages 35-47.

13. Olivier, F (2003), *Privatization of the sport and recreation function at the Klerksdorp Municipality*, Supervisor: Prof. W.J. van Wyk, dissertation at the Potchefstroom University, p 48.

14. Nasseh, M (2014). *Evaluation of privatization in sports with the approach of assessing the strengths and weaknesses*, European journal of experimental biology, 3(1):631-636.